

“De Wekker”, mei 1958, 12^e jaargang, nummer 3.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

12e jaargang - mei 1958 - nr. 3

De Wekker

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij De
Rotterdamsche Droogdok Maats-
schappij N.V. en Scheepsbouw Mij-
„Nieuwe Waterweg” N.V. W.E.K.

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

WETENSCHAP
EN
KUNST

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

Afscheid van de heer C. M. Smits

De ons allen bekende chef van het dok- en havenbedrijf der R.D.M., de heer C. M. Smits, heeft met ingang van 1 mei 1958, na een onafgebroken, bijna 41 jarige zeer drukke diensttijd, de R.D.M. met pensioen verlaten en zich te Leersum gevestigd.

Op zaterdag 3 mei nam hij, vergezeld van echtgenote en zoon, in de kleine zaal van Courzand officieel afscheid van zijn medewerkers en vrienden bij de R.D.M.

In de geheel gevulde zaal voerde allereerst de chef van de afd. Reparatie, ds heer M. Kooyman, het woord, die uitvoerig de vele verdiensten van de scheidende voor de R.D.M., zijn drukke werkzaamheden en zijn veelzijdige kennis, belichtte.

Hij vergeleek ons reparatiebedrijf met een raderwerk, waarin elk wielje zijn plaats heeft. Hoewel er niet over organisatie gesproken wordt, zo vervolgde spreker,

loopt dit raderwerk met zijn typische eigen organisatie methode van volledig voor hun taak berekende enthousiaste medewerkers uitstekend. We zouden het echter niet prettig vinden als er niet een enkele keer een tandje brak, want dat geeft gelegenheid om eens flink onder elkaar af te blazen, waardoor toch altijd weer de zaak in het reine komt en het raderwerk op gang blijft.

Toch voelen we dat we vanaf heden iets bijzonders gaan missen. Door uw grote interesse in ons bedrijf hebt U in de loop der jaren op algemeen reparatiegebied, zowel als op het commerciële deel er van, een grote ervaring opgedaan, zodat U op alle markten daarvan thuis bent."

Tot slot wenste de heer Kooyman hem nog vele jaren in goede gezondheid te Leersum, „want daar hebt U

na de vele jaren waarin U Uw volle energie aan de R.D.M. hebt gegeven, recht op."

Als souvenir overhandigde hij namens medewerkers en vrienden bij de R.D.M. een fraaie Soumiswelder wandklok.

Vervolgens sprak de heer H. van Rongen enige woorden van afscheid tot zijn chef en reikte hem daarbij als aandenken aan het dokpersoneel een boekwerk, in 2 delen, van Churchill over.

Ook het sleepbootpersoneel en de reparatiebazen lieten zich niet onbetuigd en bij monde van de heer W. van Tuijl schonken zij de heer Smits een Parker vulpen en mevrouw Smits een flesje odeur.

Als 4e spreker trad de heer C. van Heere naar voren, die de scheidende feliciteerde, niet slechts met het bereiken van deze mijlpaal, doch omdat het hem gegeven is deze te passeren, waarna hij hem, namens het afscheidsfonds, de bekende enveloppe overhandigde.

Als opvolger van de heer Smits sprak nu de heer W. W. de Boer, die o.a. zeide zich er wel bewust van

te zijn dat hij zijn begaafde voorganger niet zo maar in alles kon vervangen, doch hij rekende op aller medewerking in zijn werk. Hij dankte de scheidende voor het goede voorbeeld dat hij in hem heeft kunnen zien en wenste hem het allerbeste.

Nadat de heer H. de Groot mede namens de jongeren van het dokkantoor enkele woorden tot afscheid had gesproken nam de heer Smits het woord.

Allereerst dankte hij zijn echtgenote voor de grote steun die hij in haar vond gedurende zijn drukke werkzaamheden, waarbij het gezinsleven nog al eens wat te kort kwam. Vervolgens dankte hij de directie van de R.D.M. en haar medewerkers voor het gedurende die lange tijd in hem gestelde vertrouwen en de medewerking die hij daarbij ondervonden heeft. Hij vervolgde met er nadrukkelijk op te wijzen, en dit was vooral tot de jongeren, dat succes in het werk slechts bereikt kan worden door een goede geest van samenwerking; „teamspirit". Wil een schip goed en op tijd klaar zijn, dan moet er geen sprake zijn van „dat is niet voor mij, dat is voor Scheepsbouw, of dat is voor Werktuigbouw"; er moet dan slechts gedacht worden dat het werk door ons allen, dus voor de klant en de R.D.M. gedaan moet worden.

Tot slot dankte de heer Smits allen voor de fraaie geschenken, die hem de herinnering aan zijn werk bij de R.D.M. zullen verlevendigen.

Als laatste trad de heer A. Teerds naar voren die, na enkele woorden van afscheid te hebben gesproken, niet kon nalaten er even opmerkzaam op te maken dat de scheidende hem verzocht had de inhoud van de bekende enveloppe te storten in het „bijzonder fonds".

Hierna kreeg een ieder gelegenheid met een handdruk afscheid te nemen van de vertrekkende chef, van zijn echtgenote en van zijn zoon, tevens ook om nog een ogenblik gezellig onder elkaar na te praten.

Afscheid van de heer W. J. van der Heydt

Na als jong maatje in 1904 begonnen te zijn op de tekenkamer van de Ned. Scheepsbouw Mij. te Amsterdam, trad de heer Van der Heydt in 1919, als scheepstekenaar in dienst van de N.W. Nog in datzelfde jaar werd hij benoemd tot chef tekenkamer bij de Werf De Waal, te Nijmegen, die in de crisis rond 1922 moest worden stilgelegd. Hij zag er toen niet tegen op bij de Ned. Scheepsbouw Mij. te gaan werken als ijzerwerker-afschrijver. Een geluk voor hem was dat hij op 6 augustus 1926 aangesteld werd als ass. chef tekenkamer afd. Scheepsbouw bij de R.D.M. Hier bleef hij tot eind mei 1928 werkzaam, waarna hij wederom naar de N.S.M. te Amsterdam vertrok, teneinde mede te werken aan de bouw van de Marnix van St. Aldegonde en de Johan van Oldenbarneveldt, destijds de grootste hier te lande gebouwde passagiersschepen.

Voorzien van ervaring, opgedaan gedurende de bouw van deze schepen, trad hij op 1 december 1935 wederom in dienst van de R.D.M., doch nu als chef-tekenkamer afd. Scheepsbouw en wel om met hart en ziel mede te werken aan de bouw van de Nieuw Amsterdam.

Ook aan de bouw van de R.D.M. 300 wijdde hij, tot op de dag voor zijn vertrek, al zijn krachten; aan de voorbereiding er van werkte hij al sinds 1946 mede.

Reeds gedurende enkele jaren was bij de heer Van der Heydt het plan gerijpt zich bij zijn kinderen in Californië te vestigen. Dit plan wordt nu verwezenlijkt en, met pensioen, vertrok hij 7 mei j.l. per s.s. Dinteldijk naar Californië, het land van zonneshijn.

Van de gelegenheid de heer en mevrouw Van der Heydt vaarwel te zeggen, op zaterdag 26 april in ge-

bouw Courzand, maakten vele medewerkers en vrienden, zowel van kantoor als uit het bedrijf, gebruik.

Allereerst sprak Ir Stapel die, na een beschouwing over de scheepsbouw te hebben gehouden, in het bijzonder de moeilijkheden bij de bouw van schepen en de opleiding naar voren bracht. Hij uitte zijn bijzondere waardering voor het vele werk dat door de heer Van der Heydt, vooral bij grote karweien, is verricht. De heer Stapel wenste het echtpaar een gelukkige toekomst in de nieuwe wereld toe.

Daarna was het een moeilijke taak voor de heer Wilke om hem, die al die jaren zijn vriend was, nu vaarwel te moeten zeggen. Dit werd enigszins verzacht doordat de heer Wilke in staat werd gesteld enige geschenken aan te bieden, n.l. een op kleine schaal vervaardigd model van de 300 (met twee pijpen), waarin een aanzienlijk bedrag zat verborgen, bijeengebracht door personeel uit een groot aantal afdelingen en door het bekende Afscheidsfonds. Ook was daarnaast een Van Dale's woordentolk, speciaal bestemd voor de puzzelwoede van mevrouw. Met deze attenties, overhandigd door de heren Overwater en Dahrs, bleken beiden zeer ingenomen.

De heer Jonker, die namens het buitenbedrijf het woord voerde, dankte de scheepsbouwchef voor de „leveranties” en prees hem om zijn inzicht in de vele moeilijke kwesties, zijn vastberaden houding en zijn open karakter. Daarna werd een aantal voorvallen uit het leven van de heer en mevrouw Van der Heydt, op rijm bijeengebracht en verluchtigd met tekeningen en foto's, voorgedragen. De auteurs van dit fraaie herinneringsalbum, de heren Besterveld, Dijkstra en De Lange oogstten hiervoor grote waardering.

Nadat de heer Van der Heydt zijn dank had betuigd voor de vele goede woorden en beste wensen, roemde hij de goede samenwerking met de vele afdelingen. Hij hoopte dat de goede geest, die er op de tekenkamer heerst, zou blijven bestaan. Wat de R.D.M. betreft, de heer Van

der Heydt was er van overtuigd dat door gezamenlijke inspanning de plaats aan de top van de Nederlandse scheepsbouw kon worden behouden.

De vele aanwezigen namen toen afscheid van de a.s. emigranten, waarna men, onder het gebruik van enige verfrissingen, nog even gezellig bijeen bleef.

Rest ons nog te vermelden dat, toen het s.s. Dinteldijk op 7 mei 's avonds even over zessen de werf passeerde, chefs en personeel van tekenkamer scheepsbouw vanaf het promenadedek van de 300 het echtpaar d.m.v. een groot spandoek een „GOOD LUCK” toewenste, waarvoor beiden enkele dagen later hun bijzondere dank betuigden.

Afscheid baas A. A. Veringmeijer

Op 28 maart nam het personeel afscheid van de brandersbaas Veringmeijer. Hierbij waren niet alleen branders aanwezig, maar ook zeer vele belangstellenden, waarmede de populariteit van baas Veringmeijer het best gedemonstreerd werd. Gijs v. d. Horst nam het woord: Ruim 30 jaren had hij onder baas Veringmeijer mogen werken en met genoegen. Als men hem vroeg: „Waar is de baas?”, was er maar één antwoord: „Op z'n werk” en dat was overal op de werf. Hij had hem altijd bewonderd om z'n „snelheid”; het aantal km dat baas Veringmeijer op de werf heeft afgelegd loopt in de vele duizenden. Het was voor allen die onder hem werkten een voorrecht zo'n baas te hebben.

Hij hield van de Maas en van schepen.

Als afscheidscadeau kreeg hij een prachtig schilderij, vervaardigd door Henk Donzelaar. Na de wens dat hem nog vele gezonde jaren gegeven zouden zijn besloot hij z'n toespraak met een stevige handdruk. Hierna trad de heer Klink naar voren, die met enkele passende woorden de „enveloppe” van het Afscheidsfonds overhandigde.

Om 1 uur verzamelden alle bazen zich in het brandershok. Namens hen sprak baas Borsboom. Hij dankte baas Veringmeijer voor de prettige samenwerking en overhandigde hem een miniatuur konijnenhokje. Dit ging echter vergezeld van een enveloppe met inhoud, waarmede hij zijn konijnenfamilie kan uitbreiden.

Afscheid W. Post

Op 3 mei nam Willem Post afscheid van de Nieuwe Waterweg. 33 jaren geleden kwam hij in dienst en, door verschillende onderbrekingen, had hij nu ca. 32 dienstjaren bij elkaar, waarvan hij de laatste 20 jaren in de houtloods werkzaam was. De heer Seip kon niet anders zeggen, tot groot genoegen van de Magazijn-administratie: dank zij zijn rekbare duimstok was er nog nimmer 1 meter hout te kort geweest. Men kon dit gerust aan Post overlaten. In z'n werk had hij zich vele vrienden gemaakt. Het was dan ook een groot genoegen hem een cadeau te overhandigen namens alle scheepsmakers, timmerlieden, modelmakers, leerschool- en het gezamenlijk magazijn-personeel. Een miniatuur kippenhokje

kwam te voorschijn en zowaar kwamen „gouden eieren“ uit het nachthokje. Hiervoor kon hij zich een kippenfamilie aanschaffen. De heer Seip hoopte dat hij hiervan nog heel veel genoeg zou ondervinden.

De heer Wöhler overhandigde, met een hartelijke wens, de bekende enveloppe. Tot slot sprak de heer v. d. Meer, die Post opvolgt in de houtloods.

„Moeilijk zal het begin zeer zeker voor mij zijn, omdat de ervaring ontbreekt, maar veel moeilijker echter is het jou te vervangen als mens. Mij is duidelijk gebleken dat je door je houding tegenover groot en klein aller sympathie verworven hebt. Ik hoop ook hierin te slagen“. Hij wenste Post nog vele gelukkige jaren toe. De collega's van afd. Expeditie overhandigden hem nog een bewijs van sympathie.

Op de hoogte zijn

Wanneer U per trein op reis gaat, slaat U meestal vooraf het spoorboekje op. Wanneer U de schouwburg of een concert bezoekt, raadpleegt U het programma. In het eerste geval wilt U zeker zijn van de vertrektijden en van Uw verbindingen; in het tweede geval wilt U iets lezen over het stuk of de compositie en over degenen die de uitvoering verzorgen. In beide gevallen wilt U op de hoogte zijn van wat er voorvalt.

Die informatie bezit aan de ene kant iets strikt noodzakelijks — de kennis van het minutenschema der N.S. — en houdt daarnaast een element in waardoor onze belangstelling in een voor ons tot dusver onbekende zaak levendig wordt gemaakt. Na lezing van het programma kunnen wij van wat ons wordt voorgezet in dat toneelstuk of concert meer genieten en een beter begrip krijgen dan wanneer wij plompverloren en onvoorbereid in de zaal zijn gaan zitten en maar afwachten wat er komt.

Zo is het ook onder andere omstandigheden. Er kan bijvoorbeeld enerzijds een aparte bekoring van uitgaan op een trektocht in de vakantie geheel onvoorbereid nieuwe onbekende plaatsen te bezoeken. Maar lezen wij dan achteraf in gidsen over bijzonder mooie plekjes en interessante bijzonderheden die ons ontgingen, omdat wij er niet van op de hoogte waren, zijn we toch geneigd te zeggen: jammer!

Er kan, bij tijden, een verkwikkende rust van uitgaan de krant, met al haar — dikwijls onzalig — wereldnieuws, eens de krant te laten. Maar willen wij als burgers van 1958 kunnen meepraten, dan zullen wij diezelfde versmadede krant toch telkens weer ter hand nemen om tot de ontdekking te komen dat het leven zelf bijna altijd boeiender is dan een roman of toneelstuk.

Ook in ons werk gaat het erom goed op de hoogte te zijn. Dit geldt in verscheidene opzichten. In de eerste plaats betreft dit de kennis van technische bijzonderheden, die de eerste voorwaarde vormt voor een juiste vervulling van onze taak. In de tweede plaats geldt dit de feiten en ontwikkelingen van onze gehele afdeling, van het werk, uitgevoerd door medewerkers van andere afdelingen, van ons bedrijf en eventueel daarbuiten. Verschillend naar de aard van ons werk is de mate van direct verband tussen ons eigen werk en dat grote verband, van het bedrijf. Maar voor ons allen — zij het voor de één dus in wat kleinere of grotere mate dan voor de ander — is het van belang op de hoogte te zijn van de plaats van ons en van andermans werk binnen het grote geheel van de maatschappij waarin wij werkzaam zijn.

Wanneer wij daarvan op de hoogte zijn, tekent de achtergrond van dat dagelijks werk zich duidelijker af. Wij zien, dikwijls met nieuwe ogen, de zin en bedoeling ervan en leren ook het werk van anderen waarderen.

Het werk bij het grote geheel van een bedrijf of een groep bedrijven is vergelijkbaar met het draaien van een rad in een groot uurwerk: het kan een groot wiel of schijnbaar maar een klein tandwiel zijn, ergens

opzij in de constructie van het organisme. Maar het bezit, op welke plaats ook, zijn eigen functie binnen dat geheel. Wordt één tandwielje beschadigd, dan loopt het onbeschadigde ook niet en staat het uurwerk stil.

Dit brengt ons, tenslotte, nog op een ander punt. Dit is dat ook de anderen op de hoogte moeten zijn van ons werk en daarvoor respect dienen te hebben.

Laten wij (zonder ons uiteraard over onze taak op de borst te slaan!) in dit opzicht vooral het licht niet onder de korenmaat zetten en niet denken dat ons werk van groter belang is dan dat van onze collega's, niet-vakgenoten.

Want is men beter van Uw werk op de hoogte, dan kan men daarvan een betere indruk en daarvoor meer respect hebben. Natuurlijk geldt dit, omgekeerd, ook voor U ten opzichte van uw collega's.

Mede door die wederzijdse kennis van en dat wederkerig begrip en waardering hebben voor elkaars werk en voor elkaars persoonlijkheid, kan gebrek aan belangstelling of waardering tussen de verschillende vakken onderling uit de weg geruimd worden. Het moet niet voorkomen dat de één het werk van de ander beschadigt of belemmert met de gedachte „dat knapt een ander wel op“. Bedenk daarbij dat die andere ook medewerkt tot het goed slagen van het gehele werk.

Zo dient b.v. een bankwerker of koperslager nodeloze beschadiging van schilder- of timmerwerk te voorkomen. Omgekeerd dienen deze laatste respect te hebben voor het werk van eerstgenoemden door niet te morsen met verf of met zaagsel op daar niet tegen bestand zijnde machine-onderdelen. Dus meer andermans werk ontzien en waarderen.

Immers het opknappen van die nodeloze beschadigingen kost geld, is dus nooit in het belang van het bedrijf, terwijl wij van de goede gang van zaken in dat bedrijf toch afhankelijk zijn.

In ons bedrijf komt een schip niet gereed alleen door de mensen van de scheepsbouw of de timmerwinkel, noch alleen door de bankwerkers, koperslagers of electriciens. Wel echter door een harmonische samenwerking van alle medewerkers. Een zo veel mogelijk op de hoogte zijn van elkaars werk en het nodige respect daarvoor hebben is nodig, niet slechts in eigen belang, omdat men dan prettig werkt, doch in het belang van het bedrijf en dus weer in ons aller belang.

Bovenal komt deze belangstelling, voor meer dan voor het eigen standje, een harmonische en prettige werksfeer ten goede. En daarin ligt één der belangrijkste voorwaarden voor het welslagen van alle menselijke inspanning besloten.

RADIO en TV in het gezin

Met het dagblad hebben radio en televisie een staande uitnodiging om onze huiskamers binnen te komen. Bij de dagelijkse krant (en andere week- of maandpublicaties, waarop we zijn geabonneerd) is het gebruik ervan door het gezin en vooral door de jongere leden ervan wel te regelen. Bij radio en T.V. hebben we in beginsel maar één keus: het geluid of het beeld in de kamer laten — of de knop omdraaien. Op wat het gezin wordt voorgezet kunnen wij maar een beperkte invloed uitoefenen; de stationskeus bij de radio geeft enige mogelijkheden, maar bij TV zijn de mogelijkheden veel beperkter — en in vele delen van ons land bestaat er eenvoudig geen keus.

Dit legt op de programmaleiding van de omroepverenigingen een nog groter verantwoordelijkheid dan op de redacties van dag- en weekbladen, en zij kwijten zich van deze verantwoordelijke taak gewoonlijk verdistelstelijk, al zal men het misschien niet altijd met het omroepbeleid eens kunnen zijn. Maar men slaagt er over het algemeen heel goed in om op tijden, waarop ook jongere gezinsleden aan de toestellen zitten, de programma's ook voor deze jonge luistersaars en kijkers

geschikt te houden. Onderwerpen, die volwassenen interesseren, maar die minder voor jonge ogen en oren geschikt zouden kunnen zijn, komen op een later uur aan bod — en men neemt aan dat die jonge luisteraars en kijkers dan wel op één oor zullen liggen.

Dit brengt ons op het eerste probleem, dat met radio en TV in het gezin verband houdt: bedtijd voor de jeugd. Dat vraagstuk is in de loop van de jaren, dat de radio ons op onze levensweg vergezelt, wel opgelost. De kinderen gaan op de gebruikelijke tijd naar bed, en wanneer er eens een programma is dat de kinderen ook dolgraag willen horen, maar dat op een iets later uur wordt uitgezonden, dan mogen ze een paar kwartiertjes langer opblijven.

Bij de televisieuitzendingen ligt dit anders. Hier in Nederland spelen daarbij twee dingen een rol: het feit, dat de TV nog een nieuwtje is voor velen (en dus ook voor veel kinderen), en de omstandigheid, dat de TV-uitzendingen gewoonlijk omstreeks acht uur 's-avonds beginnen en tot laat voortduren. Er zijn enkele kinderuitzendingen in de middaguren, maar die zijn niet bestemd voor kinderen van alle leeftijdsgroepen, en zij zijn bovendien zeer beperkt.

Daarbij komt dat het beeld grotere eisen stelt aan de aandacht dan het geluid. In vele gezinnen doet de radio dienst als „geluids-decor” bij het gezinsleven. Sommige kinderen zeggen dat zij hun huiswerk alleen maar kunnen maken als de radio (soms behoorlijk hard) aanstaat. Dat is bij de televisieuitzendingen niet mogelijk — die vragen nu eenmaal alle aandacht, zowel van het gezicht als van het gehoor. De televisie boeit ons meer — en het gevaar van „verslaving” dreigt! Dat is voor volwassenen al een moeilijke zaak, want veel van de eigen bezigheid wordt overgenomen door het passieve kijken en luisteren naar de toverdoos. Voor de ontwikkeling van de jonge geest is het zelf werkzaam zijn — spelen, leren, tekenen, knutselen — volstrekt onmisbaar. En we kennen de gruwelverhalen — die vaak een grote kern van waarheid bezitten — over de invloed, die de televisie in het buitenland, waar de uitzendingen vaak van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat doorgaan, op de kinderen daar hebben gehad: grotere onverschilligheid, minder werklust, kortom, gezien de nogal nuchtere Nederlandse volksaard (en de beperkingen, die de kostbaarheid van TV-zenduren met zich meebrengt) zal het hier misschien zo'n vaart niet lopen. Maar de ongunstige invloed die de TV op de ontwikkeling van de kinderen kan hebben, mogen wij toch niet verwaarlozen.

De oplossing van het vraagstuk — en dat geldt voor radio en televisie gelijk — is, dat wij die technische gemakken niet als vanzelfsprekend mogen aanvaarden en dat wij er doelbewust gebruik van moeten maken. Dit betekent dat ook bij de radio het „passieve luisteren” eigenlijk uit den boze is. De radio, die de hele dag aanstaat, moet de aandacht voor andere zaken in het gezin wel verminderen. Kinderen, die zeggen dat zij hun huiswerk beter maken als de radio aanstaat, spreken onzin: ook het geluid vraagt een deel van hun aandacht — en dat deel gaat af van de aandacht, die zij voor hun werk nodig hebben. En bij de televisie is dat „afgestane” deel aanzienlijk veel groter en het is uitgesloten welk werkje ook goed te doen en tegelijk naar de televisie te kijken. Wij moeten dus kiezen wat wij willen zien en horen — en wat wij niet willen. Daarvoor is een goed radioblad onmisbaar, natuurlijk, en het kan een gezellige gewoonte worden om iedere week een „radio-TV-gezinsconferentie” te houden om samen uit te maken, waar men naar wil gaan luisteren, en wat men (met de kinderen) wil gaan zien. Daarmee is tevens de moeilijkheid van het naar bed gaan vóór de TV begint (of een uurtje bezig is) wat verminderd. Veel hangt daarbij af van de gezinsverhoudingen in het gezin; wanneer de kinderen er gewoonlijk het laatste woord hebben zal ook dit vraagstuk onoplosbaar zijn. Maar dan is de radio en de TV in het gezin slechts een toetssteen, en geen probleem op zichzelf.

RÉUNIE 1958 van de Ned. Vereniging voor Modelbouwers te Amsterdam

Op 26 april j.l. bezocht ik de N.V.M.-réunie, die georganiseerd werd door de Amsterdamse Modelbouw Club. Het was voor de A.M.C. een zeer geslaagde dag die, zonder steun van een grote fabriek of personeelsvereniging, op touw was gezet.

Om de onkosten te kunnen dekken behoefde de kas niet te worden aangesproken. Deze werden betaald van een door de leden georganiseerde oud-papier actie, O.P.A. genaamd.

De A.M.C. bestond die dag 15 jaar en diverse verenigingen, aangesloten bij de N.V.M. boden mooie bloemstukken aan. Het bloemstuk van het N.V.M.-bestuur was aardig opgemaakt in de vorm van een open wagon van de Ned. spoorwegen. Voor de A.M.C.-leden werd er ook nog een wedstrijd gehouden, waarin als wedstrijd-model „de 8800” werd uitgekozen, een locomotief van de Nederl. Spoorwegen. Er waren in totaal negen inzendingen, die alle prima waren afgewerkt. Na veel wikkelen en wegen was de jury tot een besluit gekomen. De eerste prijs, een wisselprijs, n.l. een zilveren „8800”, gemaakt door de heren Jager Sr. en Jr., was voor de heer Budde, een instrumentmaker, die 136 punten behaalde. De tweede prijs ging naar de heer Poster, een tuinman, met 132 punten.

Van de heren Jager stonden er nog meer modellen, zelfs een van een grootvader die in 1878 een scheepsmodel had vervaardigd. Ook waren er vele modellen aanwezig die door verschillende leden waren medegebracht. Dit was de tweede réunie, die ik bezocht, en het is mij opgevallen wat leden met elkander kunnen tot stand brengen, want 's middags bezochten wij hun model spoorbaan op de zolder van een school. Het was werkelijk fantastisch wat men gezamenlijk in de loop der jaren voor elkaar had gebracht.

Wij kunnen geen réunie houden omdat er van een goed opgezette tentoonstelling niets kan komen. Wij hebben wel aardig wat leden, maar er zijn er maar weinig die iets geheel afmaken; het blijft meestal, half gereed, staan. De oorzaak hiervan is dat al de jongere leden die op de leerschool zijn, de avondschoolen moeten bezoeken, waardoor er niet veel vrije tijd overblijft.

Dit is wel jammer, hoewel: zou er desondanks toch niet enige vrije tijd overblijven die, hoe dan ook, nuttig besteed kan worden? In elk geval beginnen we met september weer met goede moed en met het voor-nemen om wat we gaan doen, goed gaan doen en ook goed gaan afwerken.

C.B.

Hoe schildert U zelf?

Goed! We hebben het besluit genomen zelf het interieur van het huis kleurrijk te veranderen. De sombere kamers op het noorden gaan we wat lichter en gezelliger maken, terwijl de kamer van de twee kleintjes een tomaatrode deur krijgt en een grijze wand. We zijn van plan zelf te gaan schilderen en we willen dat graag goed doen. Welke handelingen moeten we nu uitvoeren??

In de eerste plaats moet het houtwerk goed worden schoongemaakt. We maken het nat met water, waarin we een flinke scheut amoniak doen. Dit natte oppervlak schuren we vervolgens af met water en watervast schuurpapier. Met spons en zeem wassen we daarna het houtwerk goed af en laten het vervolgens drogen. Na droging kunnen we beginnen met de verdere bewerkingen. Gaten en beschadigingen werken we bij met een plamuur, die ook in tuben wordt geleverd (geen uitdrogen meer) of — als het diepe gaten zijn — met een vuller. Daarna gaan we schilderen.

De juiste werkwijze verkrijgt U door bij uw verleverancier een handleiding te vragen, die door verfabrikanten ter beschikking gesteld wordt. Hierin vindt U — dikwijls verduidelijkt door vele overzichtelijke tekeningen — een complete handleiding, die het U gemakkelijk maakt de juiste handelingen op de goede manier uit te voeren.

U vindt daarin ook complete werkschema's, die U kunt aanhouden voor de verschillende oppervlakken, die opnieuw moeten worden geschilderd. Het spreekt vanzelf dat een beschadigde vensterbank veel meer zorg behoeft dan bijv. een plint in de gang, waaraan we toch niet al te veel aandacht besteden.

Het houtwerk dat, zoals dat heet, niet al te zeer „in het zicht zit“, behandelen we met één laag verf. Na het schoonmaken en drogen van het werk schilderen we over met een laag plasticlak. Is het kleurverschil tussen de oude en de nieuwe verflaag te groot, dan moet U voorlakken. Dit doet U met een laagje lak, waaraan 10% terpentijn is toegevoegd. Na één nacht drogen kunt U dan aflakken met onverdunde plasticlak.

Voorlakken doen we ook, als we zeer hoge eisen stellen aan het schilderwerk. Nadat we het object hebben geschilderd met een laag van 10% verdunde lak, laten we het drogen. Als we werkelijk heel mooi werk willen leveren, dan schuren we deze verflaag — na één nacht drogen — af met water en watervast schuurpapier. Dan lakken we af met onverdunde lak. Het resultaat zal U in alle opzichten bevredigen.

„Is zelf schilderen“, zo wordt ons vele malen gevraagd, „niet moeilijk?“

Het antwoord op deze vraag kan kort zijn. Schilderen is niet moeilijk. De nodige handigheid kan iedereen vlug genoeg krijgen en dat is eigenlijk alles, wat U nodig hebt, maar de handigheid zal niet veel helpen als U niet beschikt over veel geduld. Geduld hebben en de voorbereiding goed en nauwkeurig uitvoeren. Als U voor deze voorbereiding rustig de tijd neemt en de instructies uit de handleiding nauwkeurig opvolgt, dan zult U uitstekende resultaten verkrijgen en zullen vrienden en kennissen U bewonderen om het prachtige schilderwerk. Uw huis zal voor weinig geld worden omgetoverd in een modern paleis, waarin het goed verveeten is.

Als straks de historicus....

Wij weten niet, wanneer het gebeurt, maar er komt een ogenblik waarop een historicus de geschiedenis van het na-oorlogse herstel in Nederland te boek zal stellen.

Ondanks alle soberheid en ondanks alle kritiek zal dat misschien een imponerend werk worden. Het zal een beeld opwerpen van ons ontredderde, uitgemerelde en vermorzelde vaderland, waaruit door de felle aanpak van alles en iedereen een vrije welvarende natie groeide, die men zich tot in alle uithoeken van de wereld tot voorbeeld stelt.

Het zal een beeld zijn van ons volk, dat ook door een onverhoedse stormramp niet verslagen werd, maar onverzettelijk doorging op de weg naar het herstel. Een beeld van een natie, die — gedwongen door veranderde omstandigheden — in luttele jaren zich geheel op industrialisatie moest toeleggen en daarin slaagde.

Overal in ons land immers verrijzen nieuwe fabrieken bij tientallen tegelijk uit de grond. Grote en kleine bedrijven. Speurwerk houdt met deze ontwikkeling gelijke tred en daaraan — aan de onverminderde inspanning van alle werkers, aan het initiatief en het doorzettingsvermogen der leiders en aan de ernst en vakbekwaamheid van allen — is het te danken, dat het „Nederlands fabriekaart“ zich tot ver over onze grenzen een goede naam verwierf.

Vergeet dat nooit.

Ook niet als straks de Euromarkt werkelijkheid zal worden.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secretariaat: M. P. v.d. Borden, Kortebrantstraat 37, Rotterdam

VAN DE REDACTIE

Zoals onder het hoofd AFSCHIED in dit nummer te zien is, nam de heer Leyerweert eveneens afscheid van de R.D.M. Een verslag hierover zal in ons volgende nummer worden opgenomen.

Tevens verzoeken wij nogmaals onze geachte medewerkers namen van personen en van plaatsnamen goed en duidelijk leesbaar in de door hen geschreven artikeltjes aan te geven.

U bespaart ons dan veel tijd.

In het vervolg zullen wij van onze leden, die met pensioen gaan, paspoortfoto's plaatsen. Wij menen dat op groepsfoto's de bedoelde personen te klein naar voren komen en verzoeken onze leden die binnenkort worden gepensioneerd, vooral tijdig een duidelijke foto te zenden aan het redactie-adres. U kunt dit gerust een paar maanden van te voren doen, met vermelding van naam en datum van vertrek.

REIZEN

Route

van onze 7-daagse reis naar Luxemburg en Duitsland.

1e dag: Rotterdam, Eindhoven, Luik, Trois Points, Clervaux, Vianden, Diekirch, Echternach.

2e dag: Rust op standplaats.

3e dag: Echternach, Stad Luxemburg, Metz, Nancy Straatsburg, Oberkirch.

4e dag: Oberkirch; 's morgens wandeling in naaste omgeving; 's middags per touringcar naar Allerheiligen, bezichtiging van de watervallen en de ruïne Ruhestein en langs het Schwarzwald, Hochstrasse, de Mummelsee met pracht panorama, Hornisgrinde, Sasbachwalden, Kappel-dreeck, Oberkirch.

5e dag: Oberkirch, Appenweiler, Offenburg, door het mooie Kinzigdal over Gengenbach, Haslach door het Guttachdal bij Hausach naar Triberg. Bezichtiging van de beroemde zeventrappige waterval en de bijzondere kunstwerken van de Schwarzwald-spoorweg. Vervolgens door het Schönwaldertal tot de 1055 m hoge waterscheiding van Rijn en Donau. We gaan verder door het dal van Hinter Schützenbach tot Furtwangen, het wilde Gutachdal en via Ober Simonswald en Bleibach naar Freiburg. (Lunchpauze). Na de lunch naar het dalstation van de Schau ins Land zweefbaan. Hier vanaf de berg een mooi panorama over het Zwarte Woud, de Rijnvlakte en de Vogezes. Terug over Freiburg, Endingen, Kenzingen, Offenburg naar Oberkirch.

6e dag: Oberkirch, over de mooie route van de Zwiwelsberg naar Freudenstatt, Besenfeld, Enzklösterle en Wildbad, gelegenheid om met de Wildbanbaan naar boven te gaan (Lunchpauze) Over Pfaffenrat en Elltingen, langs Karlsruhe naar Heidelberg, Bingen en Lorch.

7e dag: Lorch, Koblenz, Andernach, Düren, (grens) Roermond, Eindhoven, 's-Hertogenbosch, (diner), Rotterdam, alwaar we ca 10 uur arriveren.

We vertrekken om 7 uur van Schiedam (Postkantoor),

te 7 uur 10 van de Rochussenstraat bij het G.E.B.-gebouw,

te 7 uur 25 van de Heyplaat (Rondoplein),

te 7 uur 35 van de Dorpsweg, hoek Oldegaarde

en te 7 uur 45 van de Dorpsweg, hoek Wolphaertsbocht.

Zoals U allen weet begint deze reis op zaterdag 28 juni, zodat we zondag 29 juni in Echternach (Luxemburg) een dag kunnen vertoeven. Deze plaats is zeer mooi gelegen; we kunnen daar genieten van het prachtige natuurschoon.

Zorgt allen dat de reissom vóór 14 juni betaald is en dat de passen op die datum in ons bezit zijn. Alle deelnemers(sters) krijgen weer een kaart, waarop vermeld staat vanwaar men vertrekt en op welke plaats men zit. Iedere dag wordt er verwisseld van plaats. Zorgt allen op tijd aanwezig te zijn, dan verloopt alles zoals wij verwachten.

—★—

Voor onze dag-vraagtekentocht kan men zich tot 14 juni nog opgeven. Zoals bekend is wilden we deze reis maken op woensdag 16 juli. Tijd en plaats van vertrek worden op de kaartjes bekend gemaakt. Het wordt een prachtige tocht, waarop U van het mooie natuurschoon in ons land kunt genieten. Ook W.E.K.-leden, die geen lid van de Reisclub zijn, kunnen zolang er plaats is, aan deze tocht deelnemen. De prijs bedraagt f 13,— (incl. diner), zonder diner f 8,50. Geeft U spoedig op!

Bestuur Reisclub

BILJARTEN

Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van de biljartvereniging organiseerden wij voor al onze leden met hun dames een autobus-tocht die plaats vond op 19 april j.l.

Om 2 uur n.m. werd gestart in de Rondolaan, waarna Coolsingel en Pleinweg als opneemplaatsen werden „aangedaan”. Vandaar ging de reis via Zwijndrecht, Moerdijkbrug en langs verschillende Brabantse dorpen naar de „Efteling”, die als einddoel was gekozen. Tijdens deze rit ontpopte onze chauffeur, de heer A. Groenen-

dijk van de firma Snel, zich als een prima verslaggever en reisleader. Penningmeester A. Brouwer voorzag de dames van een versnapering en de heren van een rokertje. Door het schitterende zomerweer was het bijzonder aantrekkelijk alle attracties te bezichtigen en de speeltuin werd niet vergeten; de zeer hoge glijbaan was een evenement voor het duo Prins-v. Buren. Voor een blijvende herinnering aan deze mooie middag werden verschillende momenten fotografisch vastgelegd door de heer Hanswijk.

Circa 6 uur verlieten wij Kaatsheuvel om ons in Waalwijk aan de prima verzorgde koffietafel te zetten. Nadat allen zich dik en rond gegeten hadden, volgde er nog een consumptie, waarbij enkele leden het ivoor nog even lieten rollen.

Vanuit Waalwijk reden we naar Den Bosch, waar een bezoekje gebracht werd aan „De Postzegel”. Het was voor ons moeilijk weg te komen, maar het tijdschema dwong en de reis ging weer verder naar Gorkum, waar we ons afzakkertje kregen bij onze bekende voetballer Frank Wels. Intussen was het 11 uur 15 geworden en wij aanvaardden de reis naar huis, waar we ± 12 uur aankwamen.

We kunnen terugzien op een onvergetelijke middag.

Het Bestuur

—★—

DANKBETUIGING

Namens alle deelnemers aan de Jubileumtocht der Biljartclub W.E.K. onze welgemeende dank aan het bestuur voor de prachtige en goed georganiseerde tocht die wij hebben mogen meemaken.

Een deelnemer

VOETBALLEN

Op 29 maart vierde de voetbal club N.W. haar vierde jaarfeest. De leden waren hiertoe met hun dames in de zaal Beatrix te Schiedam samengekomen.

Het zaaltje was gezellig versierd en alles wees erop dat men op een familiefeestje was. De clubleden voelen zich ook inderdaad echt aan elkaar verwant.

In zijn openingswoord moest de voorzitter vaststellen dat de hartewens der club nog steeds een vrome wens is: nl. een eigen terrein. In felte is dit het belangrijkste voor elke voetbalclub. Is dit er niet, dan betekent dit een adering voor de kas. Laten we hopen spoedig een speelterrein aan de N.W. te zullen hebben. Het voetbalspel leverde geen kampioenschap op, maar wel de prijs voor sportief spel. Dit is zeer belangrijk; we beoefenen de sport geheel voor ons genoegen. Laat dit zo blijven!

Geheel met eigen krachten werden verschillende schetsjes gebracht onder leiding van Henk van Gulik en een prima orkestje, waarin ook een lid medewerkte, zorgde voor een goede dansmaat. Er is uitbundig gelachen, gezellig gedanst en het was te gauw laat!

Opmerker

ZWEMMEN

Zaterdag 26 april j.l. hielden we de jaarlijkse bijeenkomsten.

's Middags zijn er eerst ± 200 kinderen in Courzand geweest, die daar verschillende films hebben gezien.

's Avonds kwamen daar de ouderen aan bod, waarvoor eveneens enige films werden vertoond. De dag werd besloten met een geanimeerd bal waaraan Melody & Rhythme evenals de vorige jaren weer haar zeer gewaardeerde medewerking verleende.

Het bestuur meent te mogen aannemen dat men tevreden is over het gebodene op deze avond, maar zou het wel op prijs stellen dat, als er weer eens een contactavond voor de ouderen wordt gehouden, er wat meer belangstelling van de kant der leden wordt getoond. We hebben een behoorlijk grote vereniging, zodat er toch wel minstens 150 personen in de zaal hadden kunnen zijn. Ondertussen heeft deze avond toch nog f 67,25 opgeleverd voor het Harry Bergers-fonds, dat nu al is aangegroeid tot ruim f 80,—.

Zondag 4 mei heeft mevrouw Tarmond examen gedaan voor zweminstructrice en is hiervoor geslaagd. We wensen haar van harte geluk met dit succes en hopen dat zij nog vele jaren in onze vereniging les blijft geven.

Op maandag 19 mei is het zwembad op de Heyplaat weer geopend. Het clubuur is nog steeds op zaterdagmiddag van 4-6 uur. Op het clubuur moeten ook de leden van de zwemclub een zwemkaart van de fabriek hebben. Deze zijn à f 1,— verkrijgbaar op de loonafdeling.

N.S.

DANKBETUIGING

Voor de bewijzen van deelneming, bij het plotselinge overlijden van mijn echtgenoot ontvangen, betuig ik directie, chefs en collega's mijn oprechte dank.

Mevr. F. Huiting-Gerrits

Op 19 april 1958 gingen met pensioen de heren:

J. F. A. QUADT,

waker, geboren 22 januari 1892 en wonende Gallileistraat 85 a te Schiedam, die van 11 april 1942 af werkzaam was bij de N.W. en

H. SCHOUTEN,

buiger, geboren 14 april 1893 en wonende Verboomstraat 105c te Rotterdam, die van 24 april 1911 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

Op 26 april 1958 ging de heer

P. VISSER,

ijzerwerker-afschrijver, geboren 12 september 1891, thans wonende Onderdijkse Rijweg 32 F te H.I. Ambacht met pensioen. Hij was van 8 april 1935 af, met een onderbreking, werkzaam bij de R.D.M.

Op 1 mei 1958 gingen met pensioen de heren:

W. J. VAN DER HELJDT,

chef tekenkamer scheepsbouw, geboren 26 oktober 1891, thans wonende 17447, Redwood Road, Castro Valley, Californië U.S.A. Hij was van 6 augustus 1923 af, met een onderbreking, werkzaam bij de R.D.M.

F. L. LEIJERWEERT,

bedrijfsleider machinewerkplaatsen, geboren 19 juli 1886, thans wonende Meidoornsingel 128 te Rotterdam. Hij was van 8 oktober 1906 af, met enkele onderbrekingen, werkzaam bij de R.D.M.

C. M. SMITS,

chef dok- en havenbedrijf, geboren 13 oktober 1892, thans wonende Lomboklaan 10 te Leersum. Hij was van 15 mei 1917 af werkzaam bij de R.D.M.

Op 3 mei 1958 ging de heer

W. POST,

magazijnknecht, geboren 25 maart 1889 en wonende Middelharnisstraat 17 te Schiedam met pensioen, nadat hij van 26 juli 1920 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de N.W.

Op 10 mei 1958 ging de heer

C. DE RIDDER,

ijzerwerker-afschrijver, geboren 20 april 1893 en wonende Texelsestraat 61 c te Rotterdam met pensioen, nadat hij van 8 september 1919 af, met een korte onderbreking, werkzaam was bij de R.D.M.

IN MEMORIAM

Op 21 april 1958 overleed de heer

M. BOOLJ,

koperslager, geboren 14 september 1903, gewoond hebbende 1e Balsemienstraat 16 b te Rotterdam. Hij was van 19 oktober 1942 af werkzaam bij de R.D.M.

Op 3 mei overleed de heer

A. J. BOUMAN,

mach.-houtbewerker, geboren 6 juni 1901, gewoond hebbende Alwinstraat 27 a te Rotterdam. Hij was van 26 november 1936 af werkzaam bij de R.D.M.

Op 8 mei 1958 overleed de heer

W. P. VAN HULST,

sjuwer, geboren 14 februari 1896, gewoond hebbende Egelantierstraat 19 c te Rotterdam. Hij was van 3 maart 1919 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam bij de R.D.M.

Dat zij rusten in vrede.